

Solvency II - Poziom 3

Proces przed-aplikacyjny modeli wewnętrznych –
ostateczna propozycja CEIOPS

Solvency - Poziom 2

Wymogi sprawozdawcze
(dawniej CP 58)

1 czerwca 2010 roku

Agenda

- Proces przed-aplikacyjny modeli wewnętrznych – ostateczna propozycja CEIOPS (Poziom 3 Legislacji)
- Sprawozdawczość zakładów ubezpieczeń dla nadzoru i publiczna

Proces przed-aplikacyjny modeli wewnętrznych – ostateczna propozycja CEIOPS (Poziom 3 Legislacji)

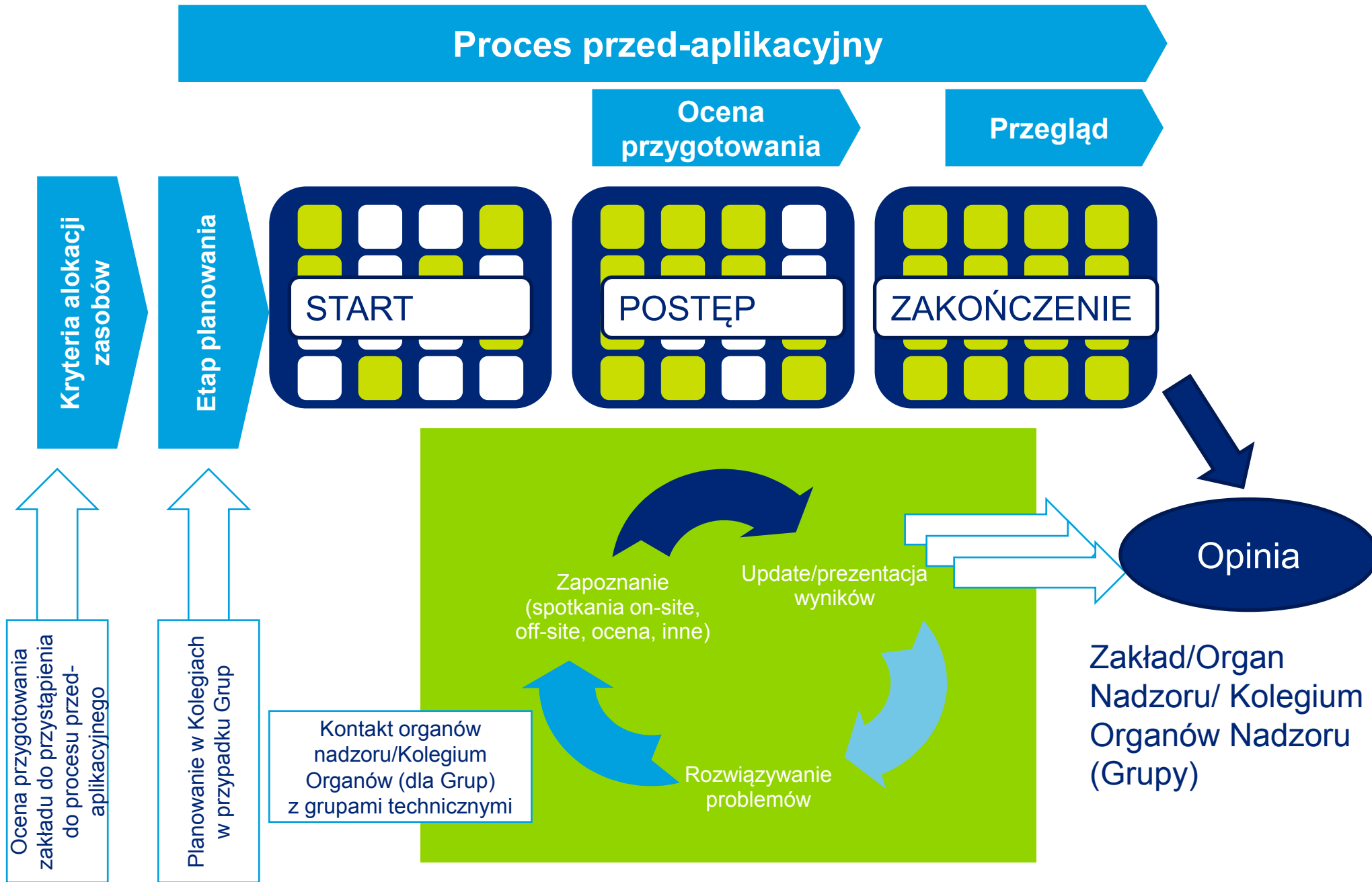
- Proces przed-aplikacyjny modeli wewnętrznych
- Alokacja zasobów
- Proces planowania
- Proces planowania – zasady dla grup
- Przegląd informacji
- Proces podejmowania decyzji przez Organ Nadzoru
- Przejście od przeglądu do oceny
- Proces przed-aplikacyjny – przykład FSA

Proces przed-aplikacyjny

Proces przed-aplikacyjny

- Proces przed-aplikacyjny **nie jest obowiązkowy**. Zakład może złożyć wniosek o zatwierdzenie modelu wewnętrznego także bez przejścia przez proces przed-aplikacyjny.
- Celem procesu jest ujawnienie, w jakim stopniu zakład jest przygotowany do złożenia wniosku o zatwierdzenie modelu wewnętrznego.
- Uczestnictwo w procesie przed-aplikacyjnym **nie gwarantuje** akceptacji formalnej aplikacji – nie jest to proces przed-akceptacyjny.
- Zakłady muszą być przygotowane na ewentualne późniejsze **odrzućenie wniosku** i posiadać wypracowane procesy obliczania SCR według formuły standardowej.

Schemat procesu przed-aplikacyjnego

Zawartość dokumentu (wcześniejszego CP 80)

Dokument opisuje proces przed-aplikacyjny dla zakładów podlegających dyrektywie Solvency II zamierzających aplikować o akceptację modelu wewnętrznego do obliczania SCR. Proces dotyczy:

- Modeli pełnych i częściowych;
- Modeli dla pojedynczych zakładów (solo) i dla grup;
- Proces przed-aplikacyjny przed implementacją wymogów Solvency II oraz po wprowadzeniu wymogów poziomu 1 oraz 2.

Dokument nie obejmuje:

- Procesu samej aplikacji, oceny oraz podejmowania decyzji o akceptacji modelu wewnętrznego;
- Standardów akceptacji oraz testów modelu wewnętrznego.

Korzyści z wprowadzenia procesu przed-aplikacyjnego

Korzyści dla Organów Nadzoru:

- Proces umożliwi **sprawdzenie stopnia przygotowania zakładu do złożenia wniosku**. Aby przeprowadzić powyższą ocenę Organ Nadzoru powinien posiadać szczegółową wiedzę na temat funkcjonowania modelu oraz otaczających go procesów.
- CEIOPS uważa, że umożliwienie Organowi Nadzoru **wglądu w funkcjonowanie modelu wewnętrznego w początkowym etapie jego powstawania** jest pomocne, gdyż w trakcie procesu aplikacyjnego, Organ Nadzoru posiada lepszą wiedzę o zasadach funkcjonowania modelu.

Korzyści dla zakładów:

- Zakłady będą mogły **współpracować z Organem Nadzoru podczas projektowania modelu wewnętrznego** i przygotowywania wniosku o akceptację modelu. Dzięki temu zakłady będą w stanie szybciej rozpoznać, czy model spełni (lub nie) wymogi Solvency II.
- Zakłady będą w stanie **poznać podejście Organu Nadzoru do oceny modelu** wewnętrznego zanim dojdzie do faktycznej oceny wniosku.

Podstawa prawna

Po wprowadzeniu zasad Dyrektywy

- Dyrektywa nie odnosi się do procesu przed-aplikacyjnego, ale nie zawiera zakazu stworzenia tego procesu. Komisja uznała, że proces przed-aplikacyjny nie jest niespójny z założeniami Dyrektywy i oczekuje się, że tekst poziomu 2 uwzględni ten proces.
- **Proces ten jest dobrowolny.**
- Organy Nadzoru będą musiały rozważyć, w zakresie lokalnego ustawodawstwa, czy posiadają odpowiednie uprawnienia, czy należy wprowadzić zmiany legislacyjne uwzględniające proces przed-aplikacyjny.

Podstawa prawna

Przed wprowadzeniem zasad Dyrektywy

Istnieją dwa powody, dla których proces przed-aplikacyjny mógłby być wprowadzony przed Solvency II:

Wczesne wdrożenie elementów proceduralnych dotyczących modeli wewnętrznych:

- Dyrektywa wymaga, aby kraje członkowskie wprowadziły ją do określonego terminu. Nie zabrania jednak wprowadzania wcześniej niektórych części pod warunkiem, że nie są one sprzeczne z wymogami Solvency I. W szczególności powinno być możliwym wprowadzenie zasad dotyczących procesu przed-aplikacyjnego i procesu akceptacji modelu. Wtedy zakład może wdrażać i uzyskać zezwolenie na wykorzystanie modelu wewnętrznego do obliczania SCR na zasadach Solvency II, ale SCR nie będzie traktowany jako wymóg kapitałowy aż do momentu wejścia w życie nowych zasad.

Prace przygotowawcze w celu zapewnienia płynnej transformacji:

- Jeśli kraj członkowski nie zdecyduje się na wprowadzenie żadnych zmian do ustawodawstwa przed terminem określonym w Dyrektywie, nadal istnieje możliwość przeprowadzenia prac przygotowawczych w celu płynniejszego przejścia do wymogów Solvency II. W tym przypadku organ nadzoru będzie mógł prowadzić dialog z zakładem w celu poprawy jakości jego wniosku, nawet bez formalnego procesu przed-aplikacyjnego. Wadą tej metody jest fakt, że Organ Nadzoru nie będzie mógł podjąć formalnej decyzji na temat akceptacji modelu do momentu wejścia w życie nowych zasad. To może zwiększyć poziom niepewności zakładu, który będzie musiał czekać na decyzję do ostatniej chwili.

Podstawa prawna

Modele wewnętrzne dla grup z różnych krajów

Zgodnie z tekstem poziomu 1 Organ Nadzoru Grupy oceni gotowość grupy do złożenia aplikacji, a ostatecznie podejmie także decyzje w sprawie wniosku.

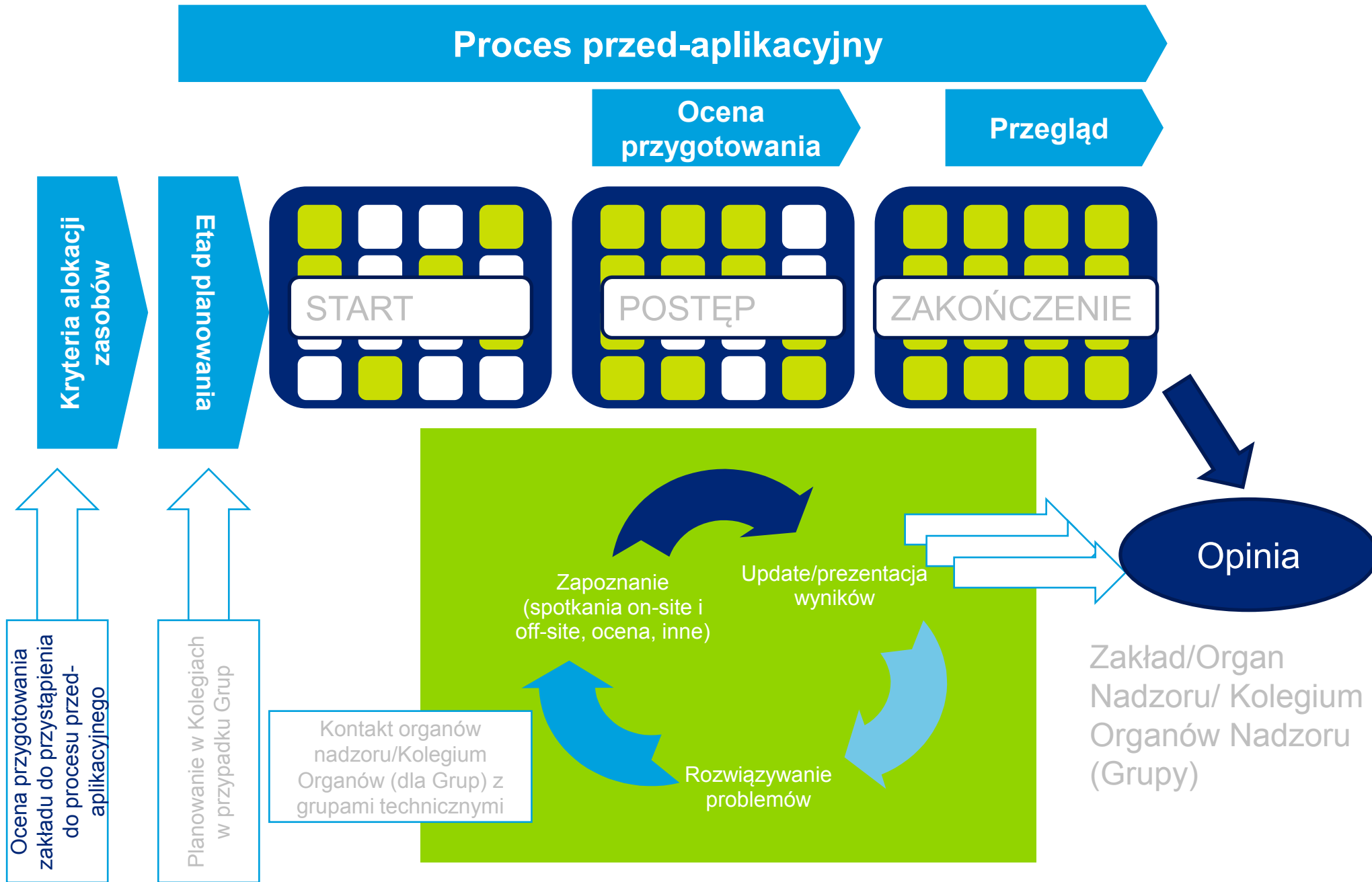
Jednakże jeżeli wymogi poziomu 1 i 2 nie są odzwierciedlone w prawie kraju, w którym ma działać model wewnętrzny, mało prawdopodobnym jest uzyskanie akceptacji modelu grupowego szybko po wprowadzeniu zasad Solvency II.

Istnieją dwa sposoby, aby przeprowadzić proces przed-aplikacyjny i podjąć decyzję na temat wniosku jeszcze przed całkowitą transformacją prawa.

- Nieformalne konsultacje w ramach istniejącego Komitetu Koordynującego;
- Jeżeli w krajach wszystkich organów nadzoru zostaną wprowadzone częściowo zasady Solvency II jeszcze przed ostateczną transformacją prawa, to możliwym jest uzyskanie akceptacji modelu od razu po transformacji (pod warunkiem, że model spełnia wszystkie wymagania).

Alokacja zasobów

Schemat procesu przed-aplikacyjnego

Alokacja zasobów

Oczekuje się dużego zainteresowania zakładów procesem przed-aplikacyjnym. W związku z tym organy nadzoru powinny przygotować odpowiednie kryteria alokacji swoich zasobów tak, aby móc dokonać przeglądu modeli wewnętrznych wszystkich zakładów wyrażających chęć uczestnictwa w procesie przed-aplikacyjnym.

W ramach procesu alokacji zasobów organ nadzoru powinien uzyskać informację o zamiarze złożenia wniosku przez zakład, która zawierałaby:

- Oświadczenie, że zakład zamierza złożyć wniosek o akceptację modelu wewnętrznego służącego do obliczania SCR;
- Zakładana data złożenia aplikacji;
- Zakładany zakres wniosku, łącznie z funkcjami w zakładzie mającymi wykorzystywać model wewnętrzny;
- Wszelkie informacje ułatwiające planowanie (np. plany projektowania modeli wewnętrznych).

Alokacja zasobów

Kryteria

Kryteria alokacji zasobów organu nadzoru:

- Powinny pozwolić organowi nadzoru na efektywną alokację zasobów;
- Powinny być obiektywne i łatwe do oceny tak, aby podobnym zakładom alokowano podobne zasoby organu nadzoru.

- Przykładowe kryteria alokacji zasobów nadzoru:
 - Wczesne poinformowanie nadzoru o zamiarze przystąpienia do procesu przed-aplikacyjnego – umożliwia wcześniejsze zaplanowanie zasobów.
 - Natura, skala i złożoność ryzyk występujących w zakładzie.
 - Perspektywa na stworzenie modelu wewnętrznego w określonym czasie. Wpływ na to ma obecny poziom zaawansowania zakładu w proces budowy modelu wewnętrznego i zasoby zaplanowane na dokończenie i poprawę modelu (zarządzanie projektem, zasoby IT i środki finansowe).

Alokacja zasobów

Możliwe sposoby oceny stopnia zaawansowanie stopnia rozwoju modelu:

- Zakład przeprowadził ORSA w sposób wszechstronny i wystarczająco dokładny.
- Zakład przeprowadził analizę własną spełnienia wymogów modelu wewnętrznego i dostępne są wyniki w postaci stopnia spełnienia wymogów oraz listy koniecznych modyfikacji (wymogi zgodne z wymogami Dyrektywy (poziom 1), CP 56 (poziom 2) oraz poziom 3):
 - System zarządzania ryzykiem jest zgodny z wymogami Dyrektywy
 - Istnieje dobra ocena przyczyn, dlaczego model wewnętrzny lepiej oddaje naturę ryzyk niż formuła standardowa
 - Zarząd posiada wystarczające zrozumienie modelu (także jego ograniczeń) oceniona w ramach dyskusji oraz uprzednich doświadczeń z wykorzystaniem modelu
 - Model pokrywa (ma pokrywać) wszystkie materialne ryzyka
 - Wyjaśnienie dotyczące wyboru modelu częściowego (czynniki ograniczające)

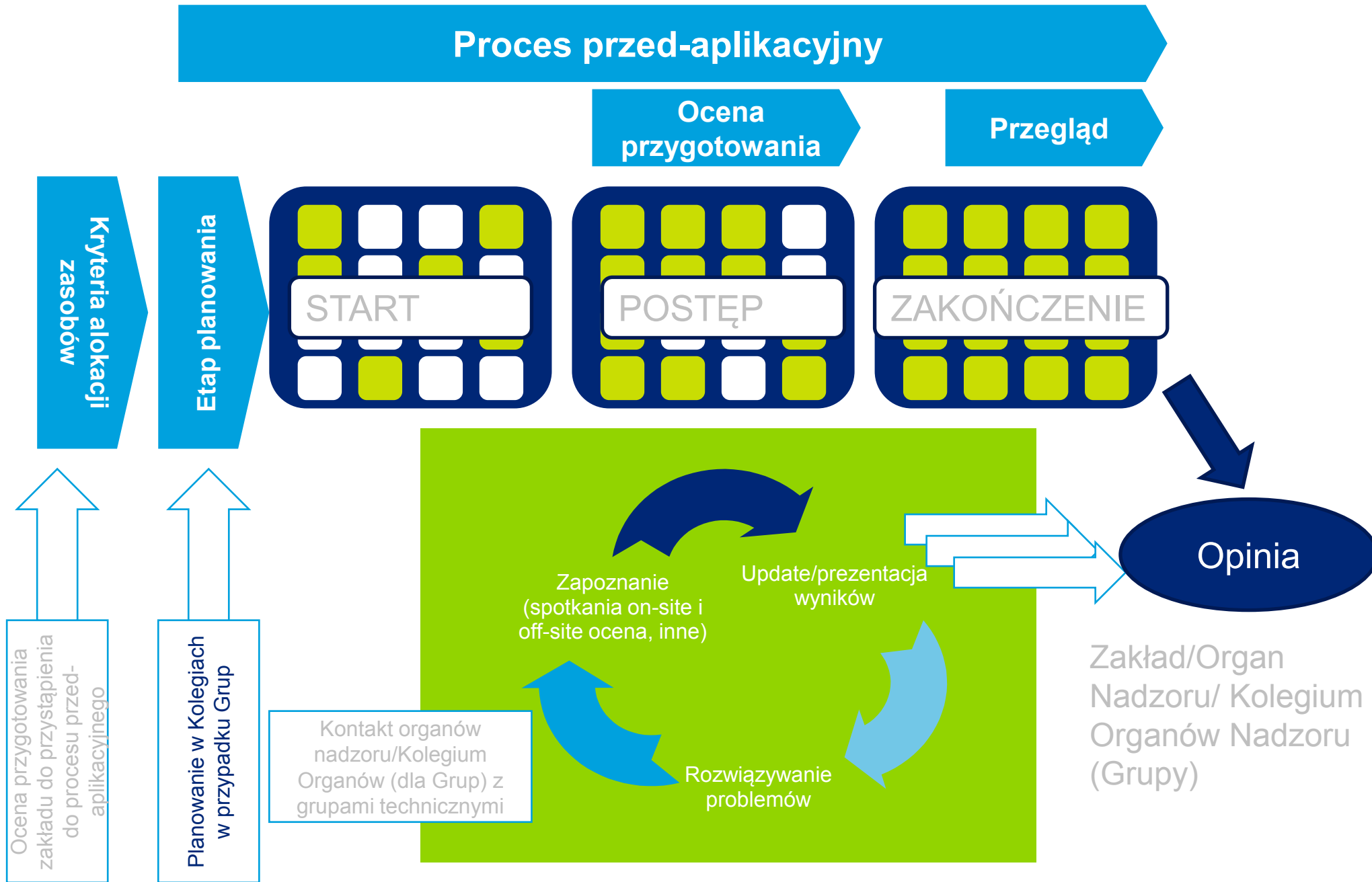
Alokacja zasobów

Możliwe sposoby oceny stopnia zaawansowania rozwoju modelu:

- Zakład posiada plan wdrożenia Solvency II oraz modelu wewnętrznego w oparciu o ocenę stanu obecnego. Plan uwzględnia:
 - Zadania do wykonania
 - Terminy wykonania zadań
 - Zasoby alokowane do wykonania zadań
 - Organizację projektu obejmuje procesy raportowania, zakresy odpowiedzialności, grupy kierujące projektami, główne komitety, odpowiedzialni członkowie zarządu. Sposoby informowania członków zarządu o modelu
 - Plan wdrożenia obejmuje analizę ścieżek krytycznych, współzależności, czynniki ryzyka w projekcie oraz wymogi zasobów ludzkich i środków pieniężnych
 - Szczegóły dotyczące rezultatów prac i punktów decyzyjnych (milestones)
- Istniejąca dokumentacja modelu wewnętrznego (stopień jej zaawansowania)
- Stopień zaangażowania zarządu w rozwój modelu wewnętrznego i zapewnienie zasobów niezbędnych do jego przyszłego rozwoju
- Stopień wykorzystania modelu w procesie podejmowania decyzji
- Przeprowadzenie QIS4 przez zakład oraz plan przeprowadzenia QIS5:
 - Dla większości linii biznesowych i jednostek w grupie
 - Zastosowane przybliżenia i plany ich poprawy w przyszłości
 - Analiza rozbieżności formuły standardowej od profilu ryzyka zakładu (grupy)

Proces planowania

Schemat procesu przed-aplikacyjnego

Proces planowania

Zasady ogólne

Plan procesu przed-aplikacyjnego powinien zostać stworzony w początkowym etapie procesu i powinien uwzględniać dialog między organem nadzoru i zakładem biorącym udział w procesie.

Horyzont czasowy planu może być ustalony tylko na część procesu przed-aplikacyjnego, na cały proces lub nawet do czasu podjęcia decyzji o akceptacji modelu.

CEIOPS sugeruje, aby rozpocząć planowanie procesu przed-aplikacyjnego od fazy inicjującej. W ramach tej fazy nastąpiłaby dyskusja Organu Nadzoru z zakładem dotycząca procesu przed-aplikacyjnego, jak i samego procesu aplikacyjnego. Dyskusja może zostać zainicjowana przez Organ Nadzoru, jak i przez zakład i może obejmować spotkania, rozmowy telefoniczne i korespondencję emailową.

Proces planowania

Zasady ogólne

CEIOPS sugeruje, aby wstępna dyskusja w ramach procesu przed-aplikacyjnego zawierała **przynajmniej** poniższe informacje:

Potwierdzenie, że zakład zamierza aplikować o akceptację modelu wewnętrznego i prognozowaną datę złożenia wniosku;

Zakres aplikacji zawierający informacje na temat ryzyk, jednostek, linii biznesowych i/lub głównych jednostek biznesowych uwzględnionych w modelu;

Wstępny pogląd, jak model spełnia wymagania poziomu 1 Dyrektywy;

Zakład powinien przedstawić plan spełnienia wymogów koniecznych do akceptacji modelu wewnętrznego do dnia złożenia aplikacji;

Wszystkie informacje, które zakład uzna za niezbędne do zrozumienia zasad funkcjonowania modelu wewnętrznego;

Dostęp do wstępnej dokumentacji modelu wewnętrznego, która może pomóc Organowi Nadzoru w zrozumieniu zasad funkcjonowania modelu (aspekty techniczne i inne, jak np. dotyczące zarządzania).

Proces planowania

Informacje wymagane od zakładów

Organ Nadzoru może zbierać informacje od zakładów zamierzających uczestniczyć w procesie przed-aplikacyjnym w celu ułatwienia planowania. Niektóre z tych informacji mogą zostać zebrane podczas przeglądu kryteriów alokacji zasobów. Informacje te mogą obejmować:

Planowaną datę złożenia aplikacji;

Planowany zakres i pokrycie wniosku, zawierające zestawienie funkcji zamierzających wykorzystywać model wewnętrzny;

Plan zakładu obejmujący wypełnienie wymagań dotyczących modelu wewnętrznego;

Samoocenę zakładu dotyczącą wypełnienia przez model wymagań do akceptacji;

Dokumentację modelu wewnętrznego.

Proces planowania

Zawartość wewnętrznego planu Organu Nadzoru

Plan wykorzystywany wewnątrz przez Organu Nadzoru może zawierać:

Cele organu Nadzoru i zakładu dotyczące procesu przed-aplikacyjnego. Cele dla zakładu mogą być oparte na potwierdzonym w fazie inicjującej zamiarze złożenia przez zakład wniosku;

Zakres i pokrycie procesu przed-aplikacyjnego. Może zawierać listę uczestniczących zakładów i zakres ich modeli wewnętrznych;

Zarządzanie procesem przed-aplikacyjnym przez Organ Nadzoru. Organ Nadzoru może, na przykład, posiadać funkcje koordynatora prac, wewnętrznych Nadzoru. Nie będzie to komunikowane zakładom;

Plan działalności zawierający terminy, zależności i ważne momenty;

Założenia (np. dotyczące dostępnych zasobów);

Ograniczenia (np. kluczowe, niemożliwe do zmiany daty);

Ryzyko niewypełnienia planu wraz z analizą prawdopodobieństwa, wpływu, plan ograniczenia takiego ryzyka i alternatywne możliwości.

Plan dotyczący alokacji zasobów organu nadzoru do prac nad przeglądem modelu wewnętrznego (specjaliści, szkolenia, ciągłość, zastępstwa itp.).

Plan komunikacji z zakładami podczas procesu przed-aplikacyjnego. Plan ogólny zostanie przedstawiony zakładom, plan szczegółowy będzie funkcjonował w ramach Organu Nadzoru.

Proces planowania

Komunikacja

CEIOPS nie oczekuje, że Organ Nadzoru będzie informował zakłady o szczegółach planu, jednakże może informować o jego częściach.

Informacje komunikowane zakładom mogą obejmować terminy przekazywania przez zakład informacji organowi nadzoru oraz terminy, w których Organ Nadzoru zamierza przekazać informacje na temat przygotowania zakładu do procesu aplikacyjnego. Dodatkowo, Organ Nadzoru może chcieć określić potencjalne daty poszczególnych spotkań.

Proces planowania

Plan działania

Plan działania jest kluczową częścią planu procesu przed-aplikacyjnego.

W związku z tym, że każdy model jest inny, Organ Nadzoru może chcieć tworzyć oddzielny plan działania dla każdego zakładu biorącego udział w procesie przed-aplikacyjnym.

Może on, na przykład, zawierać:

Daty dostarczenia informacji przez zakład Organowi Nadzoru, spotkań oraz terminów komunikacji;

Szacowaną długość każdej czynności;

Zależności między czynnościami;

Kluczowe terminy, jak data przygotowania aplikacji lub dostarczenia większej partii informacji;

„Ścieżka krytyczna”, czyli najdłuższa możliwa droga do złożenia wniosku.

Proces planowania

Zmiany planu

Plan procesu przed-aplikacyjnego powinien być przeglądany i regularnie aktualizowany. Przykłady sytuacji, gdy może być konieczna zmiana planu:

Postęp zakładu w tworzeniu modelu wewnętrznego może znacząco różnić się od planu lub ocena Organu Nadzoru zaawansowania prac zmienia się w trakcie procesu;

Następuje znacząca zmiana w możliwości wypełnienia planu przez Organ Nadzoru lub zakład;

Cele zakładu ulegają znaczącym zmianom;

Zasady lub wskazówki ulegają zmianom.

Proces planowania – zasady dla grup

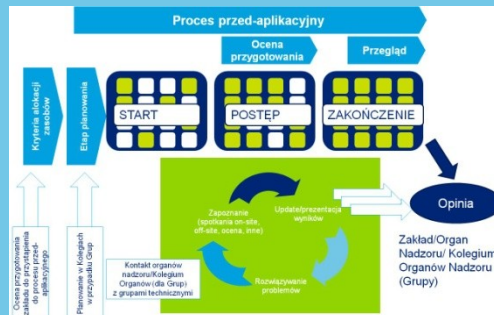
Proces planowania

Zasady dla grup

- Proces akceptacji modeli wewnętrznych dla grup, zgodnie z Art. 231 Dyrektywy, będzie prowadzony przez organ nadzoru nad grupą we współpracy z innymi organami nadzoru w ramach Kolegium Organów Nadzoru. CEIOPS uważa, że proces przed-aplikacyjny powinien być przeprowadzony przez ten sam organ.
- W celu uniknięcia chaosu w przypadku procesu dla grup międzynarodowych, CEIOPS proponuje przeprowadzenie jednego procesu przed-aplikacyjnego dla całej grupy pod przewodnictwem grupowego organu nadzoru współpracującego z pozostałymi zainteresowanymi organami nadzoru.
- Powoduje to potrzebę ścisłej współpracy organów nadzoru. W szczególności zakłady powinny móc przygotowywać jeden zestaw informacji i przesyłać go jedynie do organu nadzoru grupy, który potem byłby odpowiedzialny za przekazanie danych i informacji pozostałym organom nadzoru.

Proces planowania – zasady dla grup

Jeśli grupa posiada oddziały w kilku krajach członkowskich, zgodnie z Dyrektywą, Kolegium Organów Nadzoru oceni gotowość grupy w procesie przed-aplikacyjnym i ostatecznie będzie dążyła do podjęcia wspólnej decyzji na temat samego wniosku.

Będzie to następowało zgodnie z diagramem dla procesu solo przenosząc informacje z przeglądu do oceny. W związku ze złożonością struktury grup, Kolegium Organów Nadzoru będzie grało istotną rolę w procesie przed-aplikacyjnym, aplikacyjnym, przeglądu i podejmowania decyzji.

Proces planowania

Rola Organu Nadzoru Grupy we wstępnej analizie

- Po zgłoszeniu przez grupę chęci wzięcia udziału w procesie przed-aplikacyjnym, organ nadzoru grupy powinien przeprowadzić wstępną analizę wewnętrznego modelu grupy. Głównymi celami wstępnej analizy są:

Poznanie ogólnej struktury modelu (np. przy wykorzystaniu podejścia „bottom-up” lub „top-down”, modułowego lub holistycznego...);

Przestudiowanie zakresu modelu wewnętrznego grupy i jego spójności z Artykułem 214 Dyrektywy;

Identyfikacja jednostki odpowiedzialnej za implementację modelu na poziomie grupy oraz poznanie podziału zadań pomiędzy centralą i jednostkami podporządkowanymi;

Uzyskanie informacji, czy model będzie wykorzystywany do obliczania solo SCR dla jednostek;

Identyfikacja potencjalnych lokalnych specyficznych elementów;

Oszacowanie czasu wdrożenia modelu.

- Organ Nadzoru Grupowego przekaże wyniki wstępnej analizy pozostałym organom nadzoru tak szybko, jak to możliwe. W oparciu o nią zostaje wybrany odpowiedni sposób postępowania w procesie przed-aplikacyjnym.

Proces planowania

Rola Kolegium Organów Nadzoru

- CEIOPS radzi, aby kolegium przedyskutowało proces przed-aplikacyjny w swoim gronie zanim zwróci się do ocenianej grupy. W ten sposób grupa otrzyma jasną informację o przygotowywanym procesie.
- Kolegium powinno przygotować strukturę procesu przed-aplikacyjnego. Proces powinien odzwierciedlać strukturę modelu grupy (jeśli na przykład każdy oddział tworzy własny moduł („model lokalny”) zanim nastąpi agregacja w ramach grupy, to najprawdopodobniej najlepszy efekt zostałby osiągnięty w przypadku oceny „lokalnych modeli wewnętrznych” przez poszczególne organy nadzoru.
- Aby zapewnić właściwą ocenę modelu Kolegia powinny zidentyfikować ryzyka specyficzne dla grupy tak szybko, jak to możliwe.
- Organ nadzoru grupowego rozdzieli prace pomiędzy poszczególne organy nadzoru uwzględniając dostępne zasoby, charakterystyki lokalne oraz strukturę grupy. Jest także odpowiedzialny za mapowanie procesów w ramach modelu wewnętrznego i przydzielanie do ich oceny odpowiednich organów nadzoru w taki sposób, aby żaden istotny proces nie został pominięty.
- Ważne, aby zachować spójność pomiędzy modułami nawet, gdy część z nich jest tworzona lokalnie (np. jeśli moduł katastroficzny jest tworzony lokalnie dla jednostek, to powinien on być spójny w ramach całej grupy w przypadku zdarzeń międzynarodowych).

Proces planowania

Charakterystyki lokalne

- CEIOPS proponuje zorganizowanie prac kolegium w taki sposób, aby umożliwić efektywną wymianę informacji między poszczególnymi organami nadzoru. Jednym ze sposobów, aby osiągnąć jednolite podejście do podobnych ryzyk jest włączenie do procesu oceny specjalistów od modelu, którzy na co dzień nie współpracują z grupą. Dotyczy to także przeglądu indywidualnych modeli wewnętrznych.
- Alokacja zadań powinna być aktualizowana tak często, jak to konieczne.
- Jeżeli grupa zamierza wyłączyć niektóre jednostki z zakresu modelu wewnętrznego, Organ nadzoru grupowego powinien upewnić się, że grupa przygotowała odpowiednie uzasadnienie.

Proces planowania

Język specyfikacji

- Aby zapewnić płynny przebieg procesu akceptacji, należy wcześniej uzgodnić język, w którym będą przesyłane informacje między grupą a kolegium. Można uwzględnić język wybrany przez grupę do wewnętrznej komunikacji lub język, w którym najłatwiej jest porozumiewać się poszczególnym organom nadzoru między sobą.
- Dzięki wczesnej dyskusji grupa zyskuje czas na przetłumaczenie wszystkich niezbędnych dokumentów.

Proces planowania

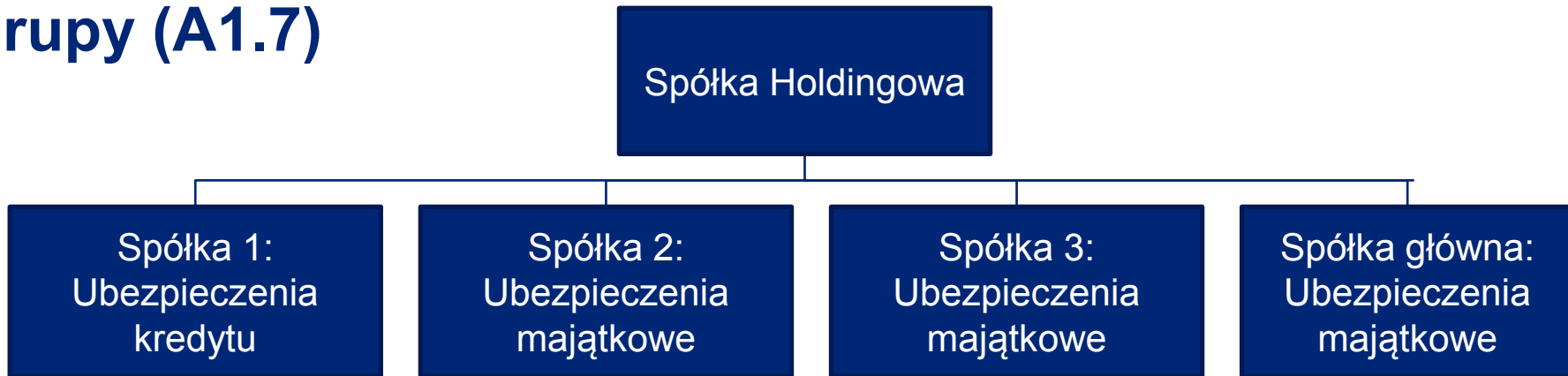
Pozostałe kraje

- Prawdopodobnie wiele grup, które będzie zamierzało stworzyć model wewnętrzny, będzie posiadało jednostki powiązane w krajach spoza EEA (European Economic Area). Standardowo wypłacalność grupy w takim przypadku powinna być obliczana na podstawie skonsolidowanych rachunków wyników. Zakłada się, że model wewnętrzny będzie obejmował wszystkie jednostki w ramach grupy.
- Grupa jest zobowiązana do udowodnienia, że włączenie jednostek z krajów spoza EEA do obliczeń dotyczących wypłacalności jest spójne z Solvency II. Ważna może tutaj okazać się rola niezależnych ekspertów od przeglądu modelu wewnętrznego.
- Organy nadzoru mogą nie posiadać wiedzy na temat cech szczególnych rynków spoza EEA, co podkreśla rolę organów nadzoru z krajów spoza EEA należących do kolegium.
- Generalnie CEIOPS proponuje, aby w przypadku trudności w ocenie modelu wewnętrznego grupy z powodu uwzględnienia w nim krajów spoza EEA, informować o tym grupę i dążyć do znalezienia takiego rozwiązania, aby adekwatnie uwzględniać kraje trzecie w ocenie. Jeżeli okaże się, że nie można znaleźć takiego rozwiązania, organ nadzoru może zwrócić się do grupy z prośbą wyłączenia jednostek z krajów spoza EEA z modelu wewnętrznego.

Przykłady alokacji zadań w ramach Kolegium Nadzorców

- Przykłady dotyczą grupy w ramach ubezpieczeń majątkowych
- Alokacja zadań oparta jest o następujące kryteria:
 - Nadzorca wiodący identyfikuje kluczowe kwestie w ramach modelu wewnętrznego grupy i dokonuje przeglądu ogólnej jego architektury
 - Kolegium tworzy ramy oceny modelu oparte o wstępne wnioski ze spotkania Kolegium Nadzorców oraz oceny dokonanej przez nadzorcę wiodącego
 - Zidentyfikowane zostają możliwe sytuacje wyboru wariantu najkorzystniejszego dla zakładu (tzw. „cherry picking”)
 - Zidentyfikowane są kwestie specyficzne dla warunków lokalnych
 - Zidentyfikowane są kwestie specyficzne dla grupy
 - Zadania zostają podzielone pomiędzy nadzorców tak, aby uniknąć zbyt dużego obciążenia procesami pojedynczych nadzorów
 - Struktura alokacji zadań jest spójna z ogólną strukturą modelu grupowego
 - Alokacja zadań może także brać pod uwagę:
 - Istotność ryzyk / znaczących jednostek na poziomie grupy
 - Istotność ryzyk / znaczących jednostek na poziomie solo
 - Istotność spółek zależnych na rynku lokalnym (jeśli nadzorca lokalny uznaje to za ważny czynnik)

Przykład 1: Grupa ze specyficznymi ryzykami na poziomie grupy (A1.7)

- Ryzyko na poziomie grupy: contagion risk
- Materialna ekspozycja w stosunku do zewnętrznego podmiotu nieubezpieczeniowego wszystkich spółek.
- Spółka holdingowa posiada pożyczkę podporządkowaną dla tego podmiotu zewnętrznego, jako część swojego portfela inwestycyjnego
- **Wstępna analiza:**
 - Model będzie włączał ryzyko rynkowe i ryzyko ubezpieczeń majątkowych (property + credit)
 - Ryzyko kredytowe jest materialne tylko w jednej spółce, która zajmuje się tylko tego rodzaju ubezpieczeniami w całej grupie
 - Spółka holdingowa jest odpowiedzialna za obliczenie zagregowanego rozkładu prawdopodobieństwa dla ryzyka ubezpieczeń majątkowych (property).
 - Spółka holdingowa oraz zarządzający aktywami są odpowiedzialni za obliczenie zagregowanego rozkładu prawdopodobieństwa dla ryzyka rynkowego.
 - Model wewnętrzny musi wyliczyć solo SCR dla wszystkich spółek zależnych

Przykład 1: Grupa ze specyficznymi ryzykami na poziomie grupy (A1.7) (cd.)

- **Decyzja dotycząca przeglądu:**
 - ryzyka kredytowego
 - ryzyka majątkowego
 - ryzyka rynkowego
 - mechanizmów agregujących
 - solo SCRów
 - ryzyk specyficznych dla grupy w grupowym SCR
- **Decyzja dotycząca przeglądu i podziału zadań:**
- **Ryzyko kredytowe**
 - Ryzyko kredytowe jest materialne tylko dla jednej spółki i jest ona odpowiedzialna za wszystko, co jest związane z ubezpieczeniem kredytu.
 - Przegląd modelu w tym zakresie zostanie zaalokowany do nadzorca tej spółki.
 - Nadzorca lokalny przedstawi swoje wnioski z przeglądu do kolegium nadzorców
 - Ponieważ ryzyko kredytowe jest także materialne na poziomie grupy, to nadzorca wiodący dokona przeglądu modelu grupowego i może być zaangażowany w szczegółową analizę wykonywaną przez nadzorcę lokalnego, łącznie z identyfikacją koncentracji ryzyk

Przykład 1: Grupa ze specyficznymi ryzykami na poziomie grupy (A1.7) (cd.)

- **Ryzyko majątkowe (property) – przykładowa alokacja zadań:**
 - Lokalne nadzory przeglądają sposób zasilania modelu grupowego (bazy danych itp.)
 - Lokalne nadzory oceniają odpowiedniość modelu łącznie z zależnościami na poziomie grupy i solo
 - Lokalne nadzory dokonują ogólnego przeglądu sposobu działania modelu grupowego
 - Lokalne nadzory dokonują szczegółowego przeglądu modelu grupowego w zależności od materialności na poziomie grupy, na poziomie solo oraz na rynku lokalnym
 - Nadzór wiodący ocenia zagregowaną ekspozycję na ubezpieczaną spółkę zewnętrzną
 - Nadzory lokalne są zaangażowane w ocenę ryzyk grupowych materialnych na poziomie grupy i na poziomie solo oraz gdy spółka posiada istotną rolę na rynku lokalnym
- **Ryzyko rynkowe – przykładowa alokacja zadań, gdy istnieje manager zarządzający portfelami wszystkich spółek:**
 - Wszystkie nadzory przeglądają jakość informacji dostarczonej przez zarządzającego aktywami
 - Wszystkie nadzory przeglądają odpowiedniość modelu łącznie z jego zależnościami pomiędzy ryzykami na poziomie grupy i na poziomie solo.
 - Ogólny przegląd modelu grupowego przez wszystkie nadzory
 - Szczegółowy przegląd modelu grupowego przez nadzór wiodący i nadzory lokalne zależnie od materialności na poziomie grupy, solo lub lokalnego rynku
 - Ryzyko rynkowe związane z inwestycją w pożyczkę podporządkowaną jednej spółki oceniany jest na poziomie grupy
 - Szczegółowy przegląd modelu na poziomie solo przez nadzory lokalne

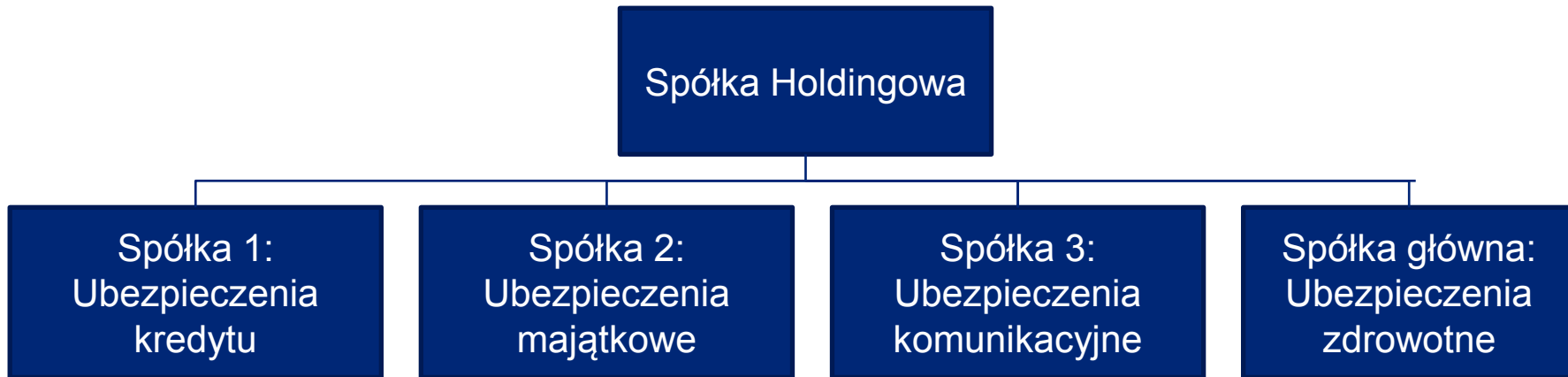
Przykład 1: Grupa ze specyficznymi ryzykami na poziomie grupy (A1.7) (cd.)

- **Mechanizm agregacji – przykładowa alokacja zadań:**
 - Wszyscy nadzorcy dokonują oceny, czy sposób agregacji akceptowalny, zarówno na poziomie solo, jak i na poziomie grupy
- **Przegląd solo SCR – przykładowa alokacja zadań:**
 - Lokalni nadzorcy oceniają sposób ujęcia transakcji wewnątrz-grupowych w modelach solo. Jeśli jest to ujęte w ten sam sposób we wszystkich jednostkach, może być dokonany jeden przegląd.
 - Dla wszystkich jednostek, nadzory lokalne dokonują sprawdzenia kalibracji modelu solo:
 - Dla ryzyk rynkowych, gdy aktywa zarządzane są centralnie, model grupowy używany jest dla celów jednostki solo. Konieczne jest sprawdzenie, czy profil zobowiązań na poziomie solo odbiega od profilu zobowiązań na poziomie grupy, co mogłoby uzasadniać różnice w kalibracji ryzyk i zależności pomiędzy nimi.
 - Dla ryzyka kredytowego model jest stworzony na poziomie jednostki solo, więc możliwe, że dodatkowy przegląd nie będzie konieczny.
 - Dla ryzyk majątkowych (property), lokalne nadzory muszą sprawdzić kalibrację na poziomie solo. Jeśli liczba ryzyk jest inna w poszczególnych jednostkach, zakres przeglądu także będzie inny.
 - Lokalne nadzory powinny sprawdzić, czy profil ryzyka jednostek solo różni się znacząco od założeń modelu grupowego (założenia, metodologia, dane, ryzyka, korzyści z dywersyfikacji, techniki ograniczania ryzyka, opcje i gwarancje, działania zarządcze i oczekiwane wypłaty).
 - Lokalne nadzory dokonują oceny systemu zarządzania modelem wewnętrznym oraz zgodności z testami i standardami Dyrektywy.

Przykład 1: Grupa ze specyficznymi ryzykami na poziomie grupy (A1.7) (cd.)

- **Przegląd ryzyk specyficznych dla grupy – przykładowa alokacja zadań:**
 - Lokalne nadzory przeglądają sposób modelowania ekspozycji na ryzyko w modelu solo.
 - Nadzorca wiodący, we współpracy z nadzorcami lokalnymi, dokonuje oceny czy model grupy we właściwy sposób modeluje ekspozycję na ryzyko jednej zewnętrznej spółki. Czyli np. jeśli spółka zewnętrzna będzie niewypłacalna, wydarzenie to zostanie odzwierciedlone jako seria ryzyk dla poszczególnych jednostek grupy.
 - Zgodnie z wytycznymi CEIOPS-DOC-52-09 (CEIOPS' advice on Group Solvency Assessment) dotyczącymi metodologii oceny ryzyk specyficznych dla grupy, ryzyka takie powinny zostać uwzględnione w wyliczeniu kapitału wypłacalności grupy, aby zapewnić zgodność z art. 112 do 126 Dyrektywy (wymogi modeli wewnętrznych). W ostateczności możliwe też będzie uwzględnienie narzutu kapitałowego zgodnie z art. 232 (Narzut kapitałowy dla grupy).
 - Nadzorca grupy omawia z grupą sposób ujęcia ryzyk specyficznych dla grupy w modelu wewnętrznym. Nadzorca grupy omawia z nadzorcami lokalnymi wpływ tych ryzyk na poziomie grupy i poziomach solo.

Przykład 2: Grupa tylko agreguje SCR solo

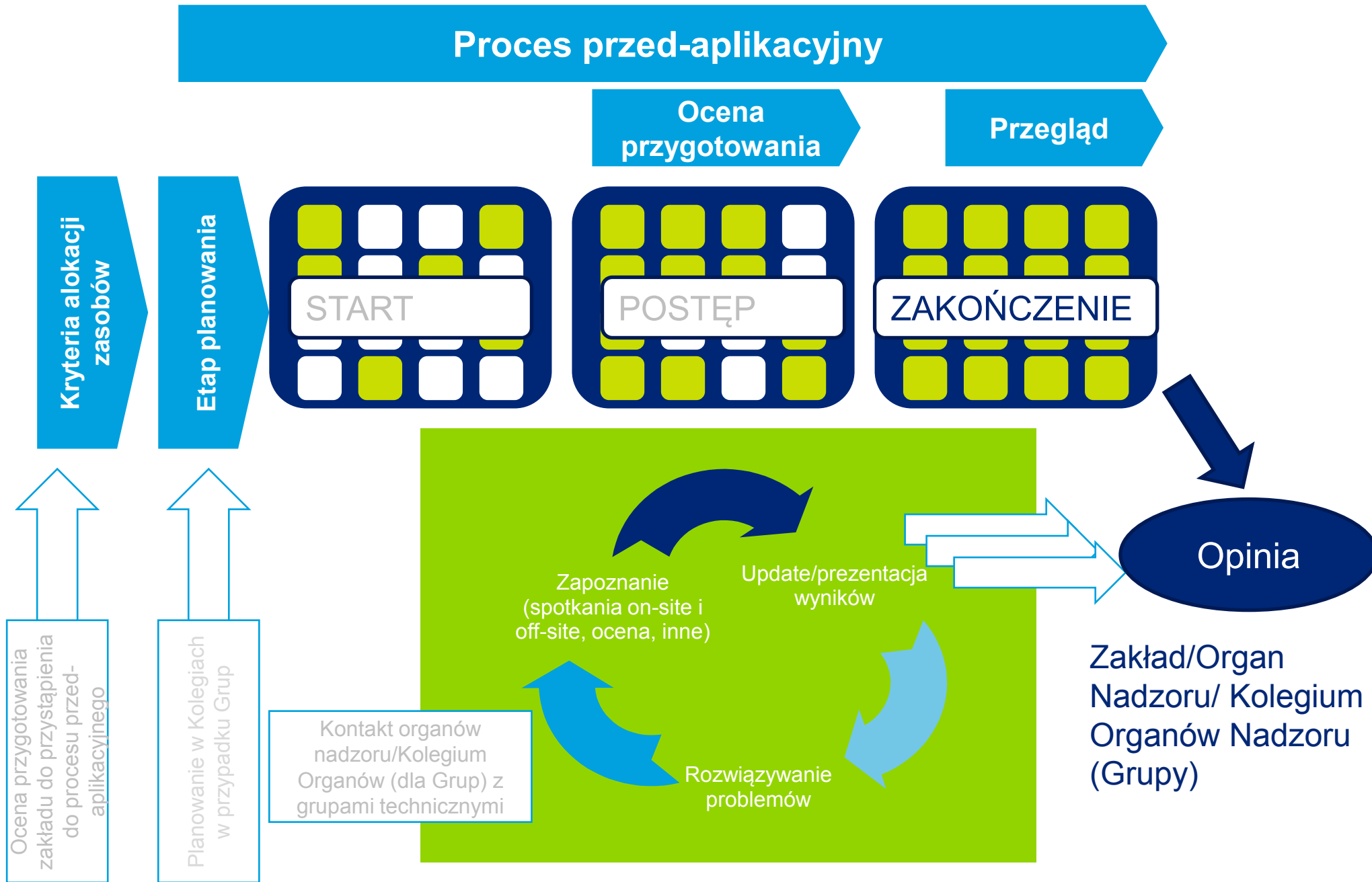
- Wszystkie spółki posiadają inne rodzaje portfela na poziomie solo i grupy
- Wszystkie spółki posiadają niezależne zarządzanie aktywami na poziomie solo
- **Wstępna analiza:**
 - Każda spółka jest odpowiedzialna za własny model wewnętrzny i wyliczenie solo SCR
 - Wszystkie modele są różne, brak jest wspólnej platformy czy bazy danych
 - Grupa zbiera wszystkie rozkłady prawdopodobieństwa ze spółek zależnych i agreguje je do rozkładu łącznego

Przykład 2: Grupa tylko agreguje SCR solo

- **Decyzja dotycząca przeglądu i podziału zadań:**
 - **Przegląd solo SCRów – alokacja zadań:**
 - Przeglądu dokonuje każdy lokalny nadzorca i ocenia model pod względem adekwatności odpowiedniej funkcji rozkładu prawdopodobieństwa
 - Akceptacja modeli solo będzie odbywać się jednocześnie na poziomie solo i grupy, gdyż nieprawidłowy model na poziomie solo oznacza nieprawidłowy model na poziomie grupy
 - **Przegląd mechanizmu agregacji – alokacja zadań:**
 - Grupa dokonuje korekty modelu grupowego o transakcje wewnątrzgrupowe lub różnice wynikające z innej niż solo perspektywy grupy. Wszyscy nadzorcy mogą być włączeni, zależnie od materialności poszczególnych jednostek w grupie lub w odpowiednich krajach, w celu oceny, czy korekty są dokonane we właściwy sposób
 - Nadzorcy mogą także dokonać przeglądu mechanizmu agregacji, czy odpowiednio uwzględnia zależności pomiędzy profilami ryzyka w różnych jednostkach.

Przeгляд informacji

Schemat procesu przed-aplikacyjnego

Przegląd informacji

CEIOPS przygotował dwa przykłady na temat tego, jak dokładna analiza powinna zostać przeprowadzona:

- Koncentrująca się na przeglądzie ilościowym;
- Koncentrująca się na przeglądzie jakościowym.

Należy podkreślić, że zakres przeglądu i jego szczegółowość będą zależały od konkretnego przypadku i mogą być różne dla różnych modeli wewnętrznych. Dodatkowo różne części modelu mogą być poddane różnemu poziomowi przeglądu.

Proces przed-aplikacyjny jest procesem nieformalnym, opartym na zaufaniu między Organem Nadzoru a zakładem. Oznacza to przekonanie, że informacje przekazywane przez obie strony są kompletne i dobrej jakości.

Przegląd informacji

Zakres

Poniżej przedstawiono informacje, które organ nadzoru może chcieć przeanalizować w celu określenia stopnia przygotowania zakładu do przystąpienia do procesu aplikacyjnego:

ORSA

- Profil ryzyka i ocenę wypłacalności zakładu;
- Analizę odchylenia profilu ryzyka od założeń wykorzystanych w modelu wewnętrznym;
- Limity tolerancji ryzyka i strategia biznesowa zakładu;
- Trwała zgodność z wymogami rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i wymogami kapitałowymi.

Zakres wniosku i zakres modelu

- Plan złożenia oficjalnego wniosku;
- Zakres modelu (rozdzielenie modelu od procesów powiązanych z nim wraz z uzasadnieniem);
- Zakres ryzyk objętych modelem.
- W celu lepszego zrozumienia modelu Organ Nadzoru może prosić o uzasadnienie wykorzystania modelu wewnętrznego zamiast formuły standardowej lub modelu częściowego;
- W przypadku modelu częściowego Organ Nadzoru może prosić o materiały dotyczące:
 - Dokładnego uzasadnienia ograniczonego zakresu modelu i (jeśli to konieczne) planu rozszerzenia zakresu modelu;
 - Uzasadnienia, czemu zakład uważa, że SCR obliczony na podstawie modelu częściowego jest bardziej spójne z profilem ryzyka zakładu dla ryzyk objętych modelem i czemu formuła standardowa jest bardziej adekwatna dla ryzyk niemodelowanych;
 - Informację, jak zakład zamierza włączyć model częściowy w formułę standardową.

Przegląd informacji

Zakres

Proces zarządzania ryzykiem

- Jasno zdefiniowana strategia zarządzania ryzykiem;
- Odpowiednie procedury zawierające definicje i kategoryzację ryzyk;
- Dokumenty potwierdzające analizę działalności modelu wewnętrznego raportowaną do Rady Nadzorczej;
- Szczegóły dotyczące profilu ryzyka zakładu;
- Plany zakładu dotyczące przeglądu profilu ryzyka (aby w przypadku jego znaczącej zmiany można był dokonać rekalkulacji SCR).

Proces samooceny

- Zrozumienie przez najwyższe kierownictwo budowy modelu (struktury, logiki, ograniczeń i zakresu);
- Wykorzystanie modelu w procesie podejmowania decyzji;
- Techniki wykorzystane podczas obliczania parametrów i wyznaczania rozkładów modelu;
- W przypadku zakładów, które wykorzystują inne okresy lub w inny sposób obliczają parametry modelu (niż określone w Art. 101 (3) wytlumaczenie sposobu obliczania SCR;
- Informacje pokazujące sposób wykorzystania przepisywania zysków i strat jako narzędzia weryfikacji modelu wewnętrznego;
- Polityka zatwierdzania modelu wewnętrznego;
- Dokumentacja przedstawiająca teorię, założenia, podstawy matematyczne oraz empiryczne modelu;
- Sposób wypełnienia wymagań art. 120 – 125 przez model zewnętrzny i dane zewnętrzne.

Przegląd informacji

Zakres

Charakterystyka techniczna

- Opis głównych elementów modelu i powiązań między nimi;
- Metodologia obliczania funduszy własnych i SCR, dla modelu częściowego – sposób włączenia go w formułę standardową;
- Typy ryzyka, główne jednostki biznesowe i inne elementy wykorzystane w modelu;
- Miary użyte w modelu i metody modelowania i kwantyfikacji różnych kategorii ryzyk;
- Szczegóły dotyczące potencjalnych działań zarządu i zachowań klientów;
- Agregacja wyników i efekty dywersyfikacji;
- Opis wykorzystania technik zmniejszania ryzyka i ich wpływ na SCR.

Dane i modele zewnętrzne

- Informacje potwierdzające adekwatność wykorzystywanych danych i modeli zewnętrznych;
- Informacje o sposobie wykorzystania danych i modeli zewnętrznych w modelu wewnętrznym;
- Informacje na temat sposobu weryfikacji integralności danych zewnętrznych.

System zarządzania

- Dowody efektywnej współpracy, wewnętrznego raportowania i komunikacji między poziomami;
- Dowody potwierdzające posiadanie przez członków zarządu odpowiednich kwalifikacji, wiedzy i doświadczenia w określonych obszarach działalności;
- Dowody, że zarządzanie modelem zawiera odpowiednie i udokumentowane procedury kontrolne.

Przegląd informacji

Zakres

Niezależny przegląd

- Co podlegało przeglądowi, jakie przedstawiono rekomendacje i w jaki sposób wprowadzono je w życie;
- Informacja, jak często są przeprowadzane przeglądy;
- Wytlumaczenie, w jaki sposób przegląd był niezależny od osób włączonych w proces tworzenia modelu wewnętrznego;
- Dowody testowania wyników modelu w stosunku do faktycznej realizacji.

Polityka wprowadzania zmian w modelu

- Specyfikacja wprowadzania małych oraz istotnych zmian do modelu;
- Definicja zmiany „małej”;
- Czy wszystkie zmiany niepasujące do definicji zmiany „małej” są zaliczane do zmian „istotnych”.

Plany przyszłej rozbudowy modelu

- Informacje na temat zidentyfikowanych przez zakład obszarów wymagających usprawnienia wraz z planem wprowadzania usprawnień;
- Ramy czasowe wprowadzania zmian;
- Ostatnia przeprowadzona analiza luk wobec spełnienia wymogów Solvency II.

Wymóg kapitałowy

- CEIOPS uważa, że pomocnym może być uzyskanie wymogu kapitałowego w podziale na kategorii ryzyka, co ułatwi zrozumienie kluczowych ryzyk.
- Organ Nadzoru może także uznać za przydatne oszacowanie wysokości SCR na podstawie formuły standardowej dla poszczególnych modułów ryzyka lub dla całego SCR lub też w podziale na linie biznesowe, w zależności od zakresu modelu.

List aplikacyjny

- Pismo przewodnie z wnioskiem o akceptację modelu;
- Pisemna deklaracja dostarczenia wszystkich dokumentów;
- Kopia akceptacji formularza wniosku podpisana przez jednostkę zarządzającą zakładem.

Przegląd informacji

Komunikacja

- CEIOPS uważa, że proces przed-aplikacyjny powinien uwzględniać przynajmniej jedno spotkanie przedstawicieli organu nadzoru i zakładu biorącego udział w procesie, najlepiej na początku procesu (*on-site visit*). Wyniki prac mogą także spowodować potrzebę częstszych spotkań.
- Organ Nadzoru może prosić o dodatkowe informacje, które umożliwią mu lepsze zrozumienie poszczególnych zagadnień.
- Organ Nadzoru może przeprowadzać także analizy na podstawie otrzymanych danych i informacji (*desk-based review*)
- W niektórych przypadkach Organ Nadzoru może uznać, że bardziej efektywną drogą zbierania informacji jest rozmowa z zakładem. Rozmowy mogą być przeprowadzane bezpośrednio lub telefonicznie i drogą emailową.

Proces podejmowania decyzji przez Organ Nadzoru

Proces podejmowania decyzji przez Organ Nadzoru

- CEIOPS oczekuje, że Organ Nadzoru będzie przekazywał swoją opinię przynajmniej raz w roku (jeżeli proces przed-aplikacyjny będzie trwał dłużej niż rok).
- Organ Nadzoru dla Grupy przekaże ostateczną opinię na temat przygotowania grupy do złożenia wniosku. W przypadku różnicy opinii w ramach kolegium, Organ Nadzoru Grupy przekaże informację na ich temat grupie.
- Celem Organów Nadzoru jest przekazanie opinii pomagającej w identyfikacji braków we wniosku. Organ Nadzoru może także wskazać miejsca, w których model wewnętrzny nie spełnia wymagań. Jednakże Organ Nadzoru nie uczestniczy aktywnie w rozbudowie modelu.

Proces podejmowania decyzji przez Organ Nadzoru

Spójność wyników

CEIOPS dąży do spójności wyników w ramach procesu przed-aplikacyjnego. W tym celu przedstawia poniższe rekomendacje dla Organów Nadzoru:

Inwestycje w szkolenia dotyczące modeli wewnętrznych oraz ich przeglądu i oceny (CEIOPS przygotowuje odpowiednie szkolenie);

Umożliwienie porównywania praktyki tworzenia modeli wewnętrznych w ramach Organu Nadzoru;

Komunikacja pomiędzy Organami Nadzoru w celu poznania „dobrych praktyk” i „złych praktyk” tworzenia modelu;

CEIOPS motywuje wszystkie Organy Nadzoru do aktywnego uczestnictwa w procesie przed-aplikacyjnym, gdyż zwiększy to doświadczenie organów nadzoru i ułatwi zbieżność procesów akceptacji modeli wewnętrznych w Europie.

Proces podejmowania decyzji przez Organ Nadzoru

Plany CEIOPS

- CEIOPS planuje:
- Ustalenie dalszych kryteriów dotyczących procesu przed-aplikacyjnego w celu umożliwienia dalszej konwergencji procesów i wyników. Dzięki temu proces przed-aplikacyjny nie będzie znacząco różnił się pomiędzy krajami.
- Przygotowanie wskazówek i interpretacji zagadnień technicznych dotyczących procesu akceptacji modeli wewnętrznych.
- CEIOPS zamierza także przygotować konferencję mającą na celu zapoznanie zainteresowanych jednostek z procesem.

Przejście
od przeglądu do
oceny

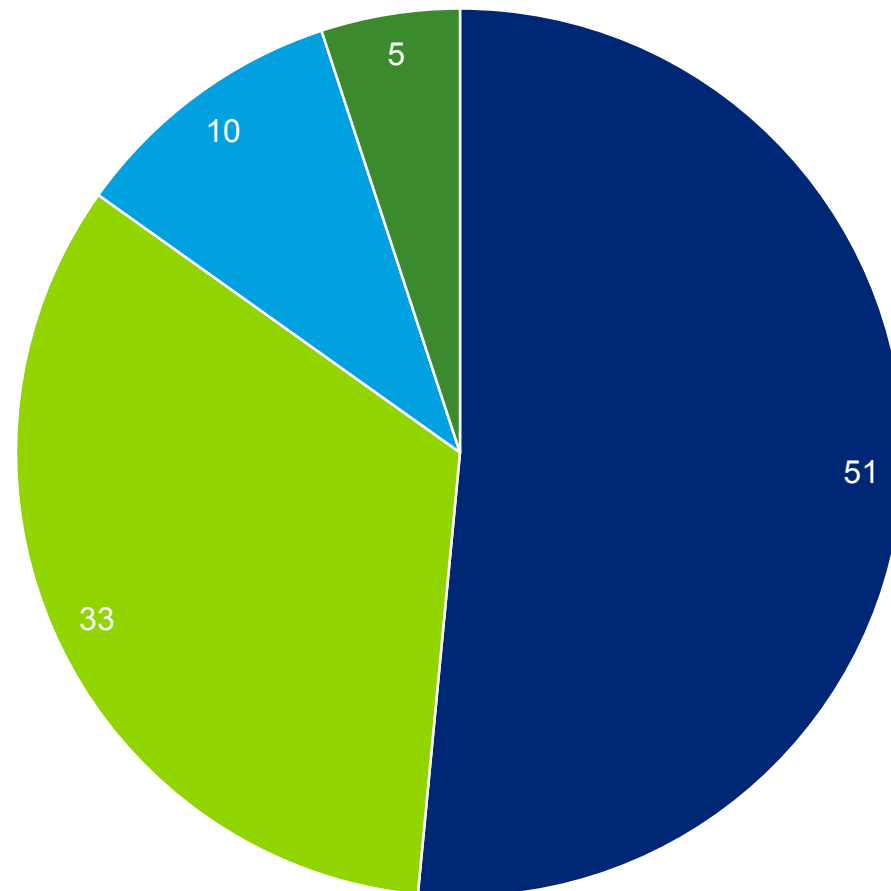
Przejsie od przeglądu do oceny modelu

- Informacje zebrane w procesie przed-aplikacyjnym będą wykorzystywane także w procesie oceny właściwego wniosku. Organ Nadzoru może np. skoncentrować się na brakach zidentyfikowanych w procesie przed-aplikacyjnym. Dodatkowo, opinia Organu Nadzoru na temat jakości konkretnego elementu modelu wypracowana podczas procesu przed-aplikacyjnego może wpłynąć na intensywność samego procesu aplikacyjnego (np. jeżeli Organ Nadzoru uznał proces sprawdzania jakości danych za odpowiedni, to może zredukować liczbę próbek danych wykorzystywanych w tej fazie oceny wniosku).
- Jednakże zakład składający wniosek o akceptację modelu wewnętrznego musi pamiętać, że Organ Nadzoru nie jest w żaden sposób związany swoją opinią wyrażoną w trakcie procesu przed-aplikacyjnego. Oznacza to, że nawet w przypadku wydania pozytywnej opinii w procesie przed-aplikacyjnym, Organ Nadzoru może odrzucić model, zaakceptować go pod określonymi warunkami, zaakceptować tylko jego niektóre części lub prosić o przygotowanie planu rozbudowy modelu.
- Aby ułatwić proces oceny zakład powinien dostarczyć Organowi Nadzoru kompletny spis wszystkich zmian wprowadzanych w modelu wewnętrznym od zakończenia procesu przed-aplikacyjnego.

Proces przed-aplikacyjny – przykład FSA

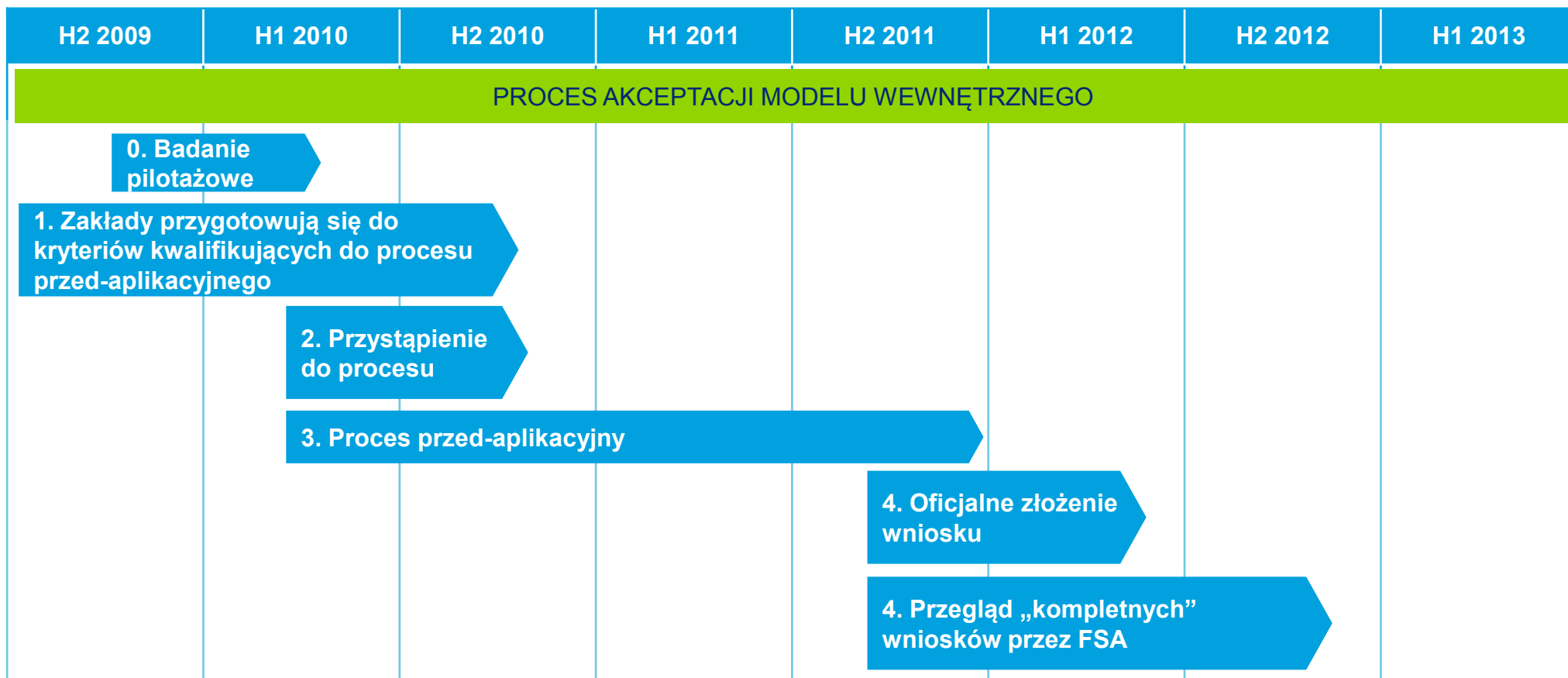
FSA - zakłady planujące stosowanie modelu wewnętrznego do obliczenia SCR

FSA wysłało zapytanie do wszystkich zakładów, które będą podlegały Solvency II od października 2012 roku czy zamierzają składać wnioski o akceptację modelu wewnętrznego. Na 460 zakładów pozytywnie odpowiedziało 99 (63 zakłady ubezpieczeń majątkowych, 28 zakładów ubezpieczeń na życie i 8 połączonych).

- Część grupy z siedzibą w Wielkiej Brytanii
- Część grupy z siedzibą w pozostałych krajach UE
- Część grupy z siedzibą poza krajami UE
- Część grupy z finansowym pozaubezpieczeniowym podmiotem wiodącym

FSA – plan prac w ramach procesu akceptacji modelu wewnętrznego

FSA – plan prac w ramach procesu akceptacji modelu wewnętrznego

0. Cztery firmy (jedna znaczna grupa, jeden zakład ubezpieczeń na życie, jeden zakład ubezpieczeń majątkowych i jeden mały zakład) brały udział w badaniu pilotażowym, które testowało projekt procesu akceptacji modelu wewnętrznego i procesu przed-aplikacyjnego.

1. Aby zakład został zakwalifikowany do procesu przed-aplikacyjnego, musi spełnić określone kryteria, aby upewnić FSA, że zakład jest w stanie wypełnić wymagania Solvency II w zakresie modelu wewnętrznego do 31 października 2012 roku.

2. Zakłady będą przechodziły do procesu przed-aplikacyjnego w okresie od kwietnia do października 2010 roku.

3. Proces przed-aplikacyjny pozwoli zakładom lepiej zrozumieć standardy i procesy akceptacji modelu wewnętrznego. Pozwoli także na zaznajomienie się ze strukturą modelu wewnętrznego przez FSA jeszcze przed formalnym rozpoczęciem procesu akceptacji wniosku.

4-5. Na koniec procesu przed-aplikacyjnego zakłady mogą podjąć decyzję o złożeniu formalnego wniosku o akceptację modelu wewnętrznego. FSA przejrzy wszystkie kompletne aplikacje i podejmie decyzję w sprawie modeli. Jednakże FSA oczekuje, że wszystkie zakłady będą miały opracowane plany awaryjne na wypadek niezaakceptowania ich modelu wewnętrznego i konieczności obliczania SCR według formuły standardowej.

FSA – etapy procesu przed-aplikacyjnego (1/2)

Proces przed-aplikacyjny rozpoczyna się w momencie potwierdzenia przez FSA, że zakład spełnia określone kryteria, aby przystąpić do procesu (zakłady wypełniają ujednolicony formularz, który jest weryfikowany przez FSA), a kończy się z momentem formalnego złożenia wniosku.

Proces przed-aplikacyjny dla zakładów indywidualnych składa się z poniższych etapów:

Spotkania dotyczącego zakresu i planowania kolejnych etapów procesu;

- Proces przed-aplikacyjny będzie rozpoczynał się od wstępnego spotkania firmy z Organem Nadzoru w celu określenia celu ćwiczenia, ogólnego terminarza prac oraz osób, które będą brały udział w procesie ze strony zakładu, jak i FSA. Kolejne spotkania będą poświęcone zagadnieniom szczegółowym.

Rozmowy z zakładem dotyczące wymogów Solvency II oraz zawartości wniosku;

- FSA przedyskutuje z zakładem, w jaki sposób zamierza on spełnić wymagania Solvency II. FSA dostarczy zakładowi wzór zawartości wniosku. Dokument ten będzie także stanowił podstawę ewentualnego faktycznego wniosku.

Przeprowadzenie przez zakład samooceny dotyczącej wypełniania wymogów Solvency II;

- Zakłady zostaną poproszone o przeprowadzenie samooceny w kwestii wypełniania wymogów Solvency II przy wykorzystaniu wzoru formularza samooceny dostarczonego przez FSA. FSA nie oczekuje, że zakład będzie spełniał wszystkie wymagania od początku procesu – celem jest zidentyfikowanie postępu w pracach oraz określenie planu prac nad modelem wewnętrznym.

FSA – etapy procesu przed-aplikacyjnego (2/2)

Spotkania z zakładem w celu ustalenia planu prac;

- FSA dokona przeglądu wyników samooceny zakładu oraz planu prac i ustali plan współpracy z zakładem.

Comiesięczne raportowanie przez zakład postępów w odniesieniu do ustalonego planu prac;

- Podczas procesu przed-aplikacyjnego zakłady będą zobowiązane do aktualizowania i przedstawiania planu prac i samooceny co miesiąc w formie elektronicznej organowi nadzoru.

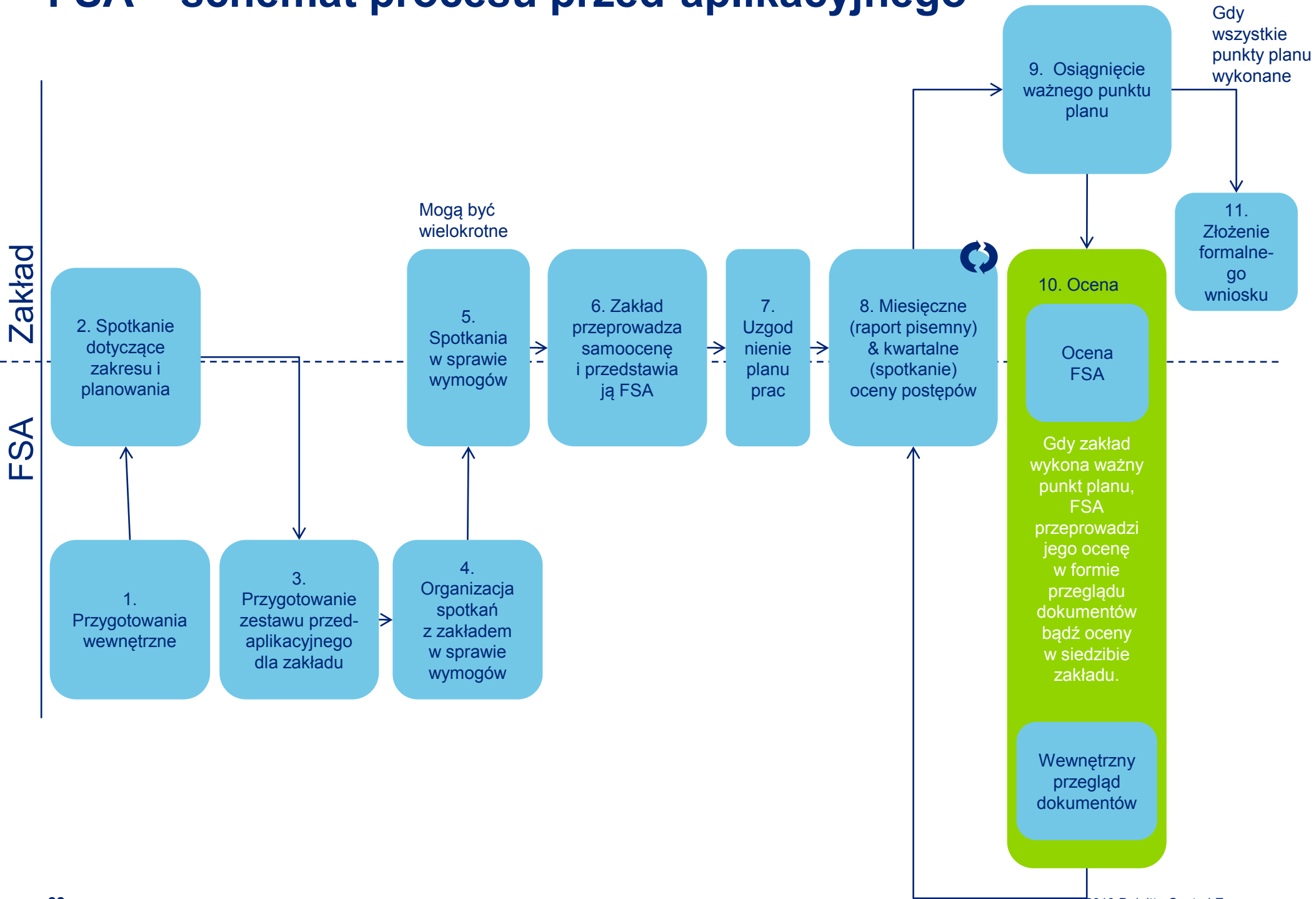
Regularne spotkania z zakładem w celu oceny postępów;

- Poza comiesięcznym raportowaniem będą przeprowadzane regularne kontrole wykonania planu prac.

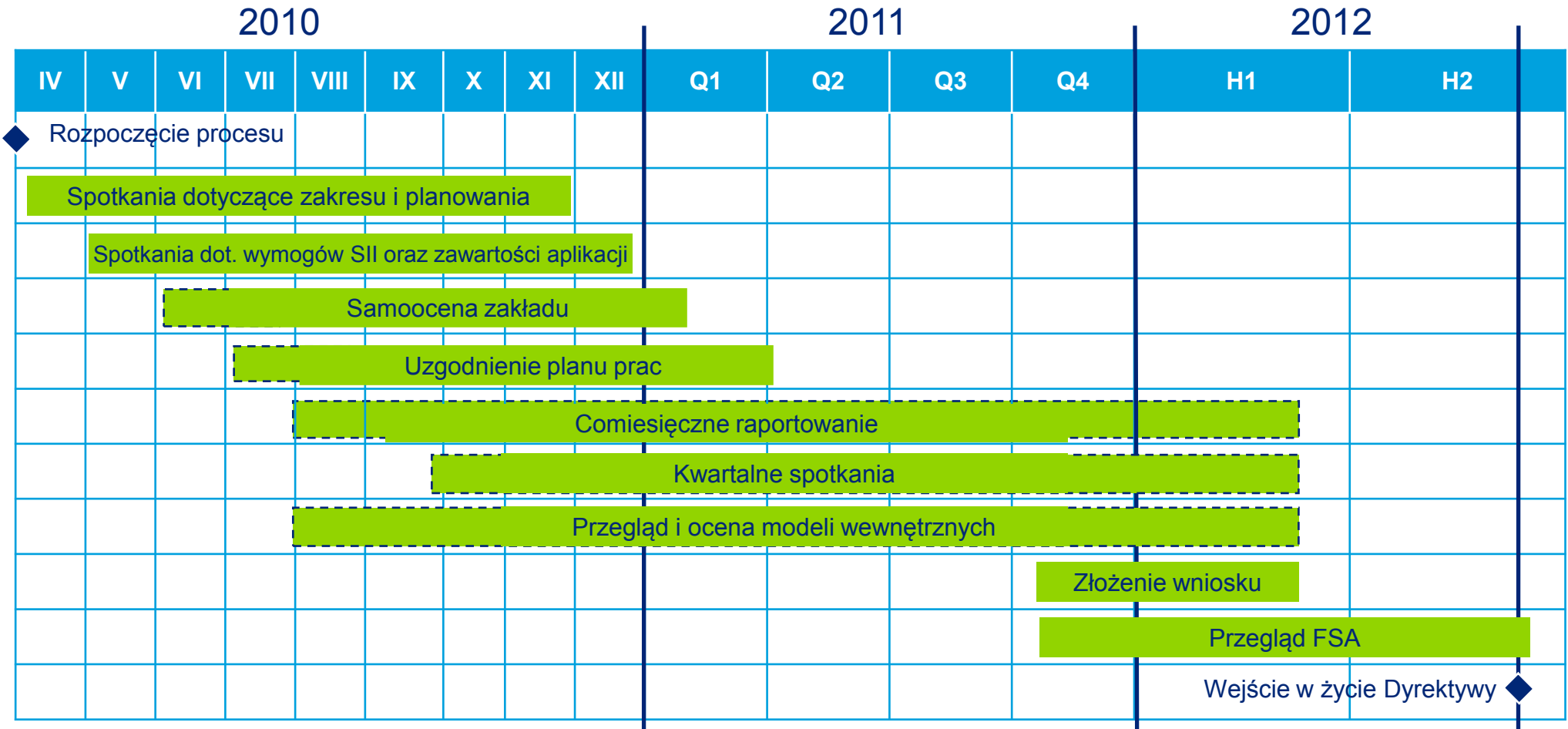
Przegląd i ocena elementów systemu i kontroli powiązanych z modelem wewnętrznym.

- Przegląd i ocena elementów systemu będzie dotyczyła w szczególności:
 - Zarządzania ryzykiem przez zakład;
 - Sposobu wykorzystania modelu przez zakład;
 - Sprawdzenia, czy model spełnia standardy jakości danych i standardy statystyczne;
 - Kalibracji modelu;
 - Procesu zatwierdzania modelu;
 - Wykorzystania modeli zewnętrznych i danych zewnętrznych;
 - Wyliczonego wymogu kapitałowego.

FSA – schemat procesu przed-aplikacyjnego

FSA – harmonogram procesu przed-aplikacyjnego

Deloitte.

Deloitte refers to one or more of Deloitte Touche Tohmatsu, a Swiss Verein, and its network of member firms, each of which is a legally separate and independent entity. Please see http://www.deloitte.com/dtt/cda/doc/content/ce_about_deloitte_VI08.pdf for a detailed description of the legal structure of Deloitte Touche Tohmatsu and its member firms.

Member of Deloitte Touche Tohmatsu

© 2010 Deloitte Central Europe

© 2010 Deloitte Central Europe